

**Транскрипт аудио записа са
главног претреса одржаног дана 15.12.2016. године**

Председник већа:

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 5/16 против окривљеног Максимовић Далибора због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО. број 4/16 од 14.04.2016. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,

оптужени Далибор Максимовић,

бранилац окривљеног адвокат Ненад Петрушић.

Обавештен сам да су приступили сведоци.... А Ви сте?

Пуномоћник оштећеног..... само се представите овде.

Адвокат Марина Кљајић: Адвокат Марина Кљајић, пуномоћник оштећених заштићеног сведока ВС-1, Брчаниновић Менсуре, Салкић Неџиба и искористићу прилику да Вам предам пуномоћ и Салкић Раме.

Председник већа: Добро. Хвала. Ви сте у међувремену у току поступка добили пуномоћје за заступање ових лица?

Адвокат Марина Кљајић: Тако је.

Председник већа: Због тога. Добро.

Дакле сведоци Салкић Зухра и Салкић Рамо су присутни како сам обавештен.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи и настави у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Колегинице Ви тамо немате микрофон, а можда ће Вам требати, да ли да пређете или ћете се користити...

Адвокат Марина Кљајић: Није никакав проблем, увек сам се овим користила.

Председник већа: Е у реду, у реду. Добро. Јесмо рекли да.....

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку као сведоци испитају Салкић Зухра и Салкић Рамо.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА САЛКИЋ ЗУХРЕ

Зовите нам Салкић Зухру.

Да, изволите. Само личну карту или нешто од докумената. Хвала. Пре него што кренемо обавестили су ме да здравствено нисте баш сјајно, је ли тако?

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Председник већа: Да ли Вам је лакше да седнете?

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Председник већа: Седите овде, укључите само, кажите где да седне и микрофон. Седите овде Зухра. Седите само и савијте микрофон, е тако, добро.

Дакле, приступила је сведок САЛКИЋ ЗУХРА, идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ, серијски број ОК1012Ј79, ЈМБГ 0111950186379, која се након увида враћа.

Зухра Ви сте дали, ајте спакујте то па...

Сведок Зухра Салкић: Хоће ли требати позив?

Председник већа: Не треба. Нека сте Ви дошли.

Сведок Зухра Салкић: Добро.

Председник већа: Ви сте својевремено дали личне податке Државној агенцији за истраге и заштиту Центра за истраживање ратних злочина 30. новембар 2010. године, па сада ја верујем да се подаци нису мењали, али ћу Вас питати име оца? Име оца Вашег?

Сведок Зухра Салкић: Име оца Хусо.

Председник већа: Добро. Мајке?

Сведок Зухра Салкић: Мина.

Председник већа: Девојачко Анић је ли тако?

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Зухра Салкић: Рођена сам у Дрињачи, Косјерева.

Председник већа: Косјерева. Када? 01. новембра `50. је ли тако?

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Председник већа: По занимању домаћица, је ли тако?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро, да ли сте у сродству да овде оптуженим или у некој завади са њим?

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Председник већа: Добро.

Дакле са личним подацима као на записнику од 30.11.2010. године, без измена, несродна, није у завади.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви га не морате понављати, можете само рећи да на крају, заклињем се својом чашћу да ћу о сваму што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Је ли се слажете са тим?

Сведок Зухра Салкић: Да, тако је.

Председник већа: Добро. Ви сте дали изјаву пред малопре поменутом Државном агенцијом за истраге и заштиту у БиХ, Центар за истраживање ратних злочина 30. новембар 2010. године, да ли се сећате те изјаве коју сте тада дали?

Сведок Зухра Салкић: Па сјећам се нешто, можда нешто....

Председник већа: Добро питаћемо Вас ми шта будемо...

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок Зухра Салкић: Остајем, остајем.

Председник већа: Добро. Да ли сте још неку изјаву осим те давали?

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Председник већа: Дакле само ту једну једину изјаву везано за критични догађај поводом кога данас овде сведочите.

Сведок Зухра Салкић: Нормално, нормално, јесте.

Председник већа: Добро. Пошто знате о ком догађају се ради, ја ћу Вас најпре питати да нам укратко Ви испричате шта је то било, чега се сећате, и да нам кажете оно што Ви знате, што сте видели и чули, а оно што знате а што сте чули од другог да нам то и кажете да ми схватимо шта сте Ви непосредно видели, а шта сте чули од неког другог. Ајте нам испочетка где сте се налазили па ћу Вас после препустити учесницима поступка а на крају ће веће евентуално имати питања.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Изволите, можете датум и када је било ако се сећате када је то било, година, месец.

Сведок Зухра Салкић: Ја. Па било 09. маја.

Председник већа: Које године?

Сведок Зухра Салкић: 1992.

Председник већа: Ја бих што мање да Вас прекидам, само питање је како знате баш да је био тај датум?

Сведок Зухра Салкић: Јашта је субота била 09. мај знам добро.

Председник већа: Добро, ајте наставите да Вас не прекидам.

Сведок Зухра Салкић: Е ми када смо, када је то се све дешавало, ја сам била у својој кући када је почело пуцати ја са отишла у Нецибову кућу...

Председник већа: У?

Сведок Зухра Салкић: Нецибову.

Председник већа: Добро.

Сведок Зухра Салкић: Јер је ту била његова кућа мало одмакнута од цесте...

Председник већа: Од сестре?

Сведок Зухра Салкић: Од цесте, од асфалта, од главног пута.

Председник већа: Од сестре, користите имена чисто због записника. А од цесте.... цесте, извињавам се.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Знамо шта је цеста, него ми се учинило да сте рекли сестра. Добро.

Сведок Зухра Салкић: Ја. И онда смо отишли у Неџибову кућу, ту смо били скупа да нам је било мало слободније ту смо, међутим ту је почело војска се и скупљати, Незир је ушао у кућу, био је он ту са нама и рекао хајде излазите из куће. Ми смо изишли, када смо изишли пред кућу имали смо шта и видјети, то је било војске, једни су били са чарапама, једни су били у униформи са пушкама...

Председник већа: Опет мало да Вас прекинем, са чарапама?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Претпоставља се да војска има чарапе, али....

Сведок Зухра Салкић: Има неки који су били....

Председник већа: А где су држали те чарапе?

Сведок Зухра Салкић: На главама.

Председник већа: Тако је, добро.

Сведок Зухра Салкић: На главама, на главама су држали. Међутим, они су нас ту, ми смо изишли пред кућу, они су нас оно дерали се излазите, и да кренемо путем према Реповцу, на аутобуску ту станицу где су нас ћерали, отале смо ишли полако, они вичу станите, опет станемо и тако су нас гонили док нисмо сишли на цесту, на то мјесто. Када смо сишли ту, ту су питали Муниру када смо ишли, ту моју кону, ће ти је син Изет, каже не знам ни ја, како не знаш, дере се ти понеки војника који су не знам ни ја како и ништа ајде нису они њој ништа, само ту су питали и тако смо сишли доле. Када смо сишли доле онда је придолазило још тога народа, ту је био тај Незир мој дјевер и Хусо и Омер и Ђемал и Хамет, ту смо били мало стајали, дошла су кола црвена и бијела. Онда су узимали од мушкараца оне су документе узимали, дајте документе да, они су вадили те документе на једну камару, они су узели упаљач и те документе запалили. После су, Џемалу су наредили да скине сат са руке, он је скинуо, отале су и узели у кола га узо тај војник који је имао мараму црвену око главе и одвели су их, одвео га је, њих двојицу, није прошло мало времена они су се вратили. Одвели су их према Коњевић Пољу. Када су се вратили тај је војник изишао из кола, пришао је нама ту, деро је се, викао је, мајку вам вашу је ли волите да вас покољем или да вас побијем, нико ништа није говорио. Све шути, ко када су се уплашили, мисле све ће то сада тако да буде. Био је ту Хусо, био је Омер и Незир, он је њима рекао устаните, крећите,

полазите тамо, шта чекате туде. Они су устали, мало су се измакли од нас, он је рафал репетирао ону своју пушку, Незир је мало овако окренуо главу да га не гледа, то сам видела, рафал је сложио побио их, после тога су наредили двојици дјечака, нису били они, то су била дјеца, да их свуку у неки вако каналчић....

Председник већа: Је ли се сећате који су то дечаци када већ?

Сведок Зухра Салкић: Амир и тај Немсур, он је Омеров син, а Амир је од дјевера мога Салке, али он је жив тај ми дјевер није, то су била дјеца мали. И један је војник пришао иде и каже овај један није добро умро, још је жив, каже мајку му његову што га не закла прије. То је што ја знам, што сам ја чула и видела. Касније је дошао аутобус, он је отале се вратио, извињавам се, сјео у кола и каже нама хоћете ли мало музике, упалио је музику, узео је пиво и да извинеш дигао ноге на волан и уживао у томе, ако није нека каже сада да је тако, да није било тако. После тога ту смо још били мало док није аутобус дошао, аутобус када је дошао рекли су хајде сада идете одавде за Кладањ. Ми смо улазили у аутобус колико је могло ући, ушли смо, ту је био возач, он је се звао Јевто, човјек је окренуо главу, неће ни да гледа више толико му је било незгодно, ми смо сјели у тај аутобус, три су војника ушла, један је био напред, један у средини, један позади, али ти војници нису нама ништа мислим оно правили неке проблеме. Дошли смо до Хранче, ту је ишао Мујо, носи деку....

Председник већа: Само сада, сада морам да Вас прекинем. Имамо неке заштићене сведоке који имају своје шифре, ако случајно будете имали намеру у Вашем исказу да поменете неког од њих, Ви кажите ону шифру поред ВС-1, ВС-2 или ВС-3.

Сведок Зухра Салкић: Знате шта...

Председник већа: Немојте имена изговарати. Разумете?

Сведок Зухра Салкић: Морам узети наочаре не видим.

Председник већа: Зато што смо дошли сада на један део исказа где је могуће да неко од, додуше једна је преминула. Значи уместо имена ћете, ако будете имали потребу у исказу, уместо имена ћете изговарати те шифре.

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја само знам ову....

Председник већа: Добро, добро, немојте нам говорити.

Сведок Зухра Салкић: ВС-3.

Председник већа: Добро. Е сада Ви наставите исказ и када будете хтели да поменете неког од њих у неком контексту Ви кажите ВС-1, ВС-2 или ВС-3.

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја,

Председник већа: Добро, ето наставите.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: То нека стоји испред Вас за сваки случај да се потсетите.

Сведок Зухра Салкић: Ја. Међутим, значи Мујо је ишао, носио је деку под пазухом и ципеле у рукама, када је дошао до аутобуса, врата су отворена у аутобуса, чује се, сав народ шути у аутобусу, рекли су ми ће ћеш ти, каже пошао сам за Кладањ, каже не идеш ти, и јави се не знам ништа рафал је се чуо, ту Мујо није ушао у аутобус, остао је мада га нисам видла, не видим позади сам сједила, оно....

Председник већа: Дакле, ово сте чули да је неко изговорио...

Сведок Зухра Салкић: Чула сам ја...

Председник већа: Односно њих двојица...

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: А нисте видели ко, шта, како?

Сведок Зухра Салкић: Ја, само сам чула после од других који су видли да је то тај, а ја нисам видла, да је тај војник који је побио и ове знаш. И отада ја више не знам ништа, ови су ушли у аутобус, та његова жена, а он је остао ту убијен.

Председник већа: Како се зове жена Мујина?

Сведок Зухра Салкић: [REDACTED] (VS-3) И то је од мене сад засад ја не знам више.

Председник већа: Добро, сада ћу Вас препустити тужиоцу, па браниоцу, односно одбрани, па ће онда веће евентуално имати питање. А после тужиоца наравно и пуномоћник евентуално. Изволите, само се представите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Зухра Салкић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Миољуб Виторовић, тужилац који мења колегу данас. Ја нећу много да Вас питам данас, само ћу да Вас вратим на онај део када кажете да је неко рекао од војника, овај један је још жив....

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А неко је рекао што га не заклах прије....

Сведок Зухра Салкић: Тај војник који их је побио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је он изгледао?

Сведок Зухра Салкић: Па он је изгледао млађи је био човјек сада га не би могла можда толико ни јер прошло је пуно година, знаш...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли он имао нешто на глави?

Сведок Зухра Салкић: Имао је црвену мараму, повезану црвену мараму на главу, то никад ми неће та слика изићи из главе. Оно што је радио то ми неће никад, никад.... само кад умрем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И шта се онда десило када је тај са црвеном марамом рекао што га не заклах прије?

Сведок Зухра Салкић: Онда је ошао и заклао га и онда смо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чиме га је заклао?

Сведок Зухра Салкић: Ножем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле му нож?

Сведок Зухра Салкић: Па извадио га је, имао га је уза се. Да ли је у чизми, да ли је, извадио га је....

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта сте Ви видели када је...

Сведок Зухра Салкић: И онда када се од њега вратио, ја нисам смјела да гледам, када је пришао да га закоље, него сам видела када је нож крвав нож брисао о траву.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је у том тренутку, а кога је од ове тројице он заклао?

Сведок Зухра Салкић: Хусу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хусу, а шта је било са Хусом, јесте Хусу видели?

Сведок Зухра Салкић: Ђе јесам га видела, када је заклан?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Зухра Салкић: Нисам га видела, он је ту остао крај те хладњаче, он је заклао га и...

Председник већа: Нисам сигуран да ли Вас је сведок разумела, па мало, да ли сте видели, прецизније само.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па помозите Ви слободно. Да ли сте, Ви сте рекли да Ви нисте, окренули сте главу када је....

Сведок Зухра Салкић: Када га је преклао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када га је преклао.

Сведок Зухра Салкић: Ја, а кад је брисао нож, кад је ишао од њега, о траву је брисао нож и онда је отишао отале у кола.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то сте видели?

Сведок Зухра Салкић: То сам видела очима својим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У која кола је ушао?

Сведок Зухра Салкић: Црвена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Зухра Салкић: Не знам која марка, али знам да су била црвена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада ћу само да се, да померимо се аутобус је, Ви сте ушли у аутобус, аутобус је кренуо и дошао до ове следеће станице...

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то далеко отприлике?

Сведок Зухра Салкић: У па не могу ја то Вама сад баш оно прецизно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не морате прецизно али временски, километарски, како Вам је најлакше?

Сведок Зухра Салкић: Могуће да има један километар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Е кажете нисте видели ко је убио Мују?

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али шта су...

Сведок Зухра Салкић: А други су рекли да је био тај, а ја нисам видела, други су рекли да је тај, овај војник који је убио ове, да је био у ту мислим да је, као да је пратио аутобус.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када кажете ове, мислите на ову тројицу пре тога?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, је ли он једини пуцао рафалом у ову тројицу?

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала Вам немам више питања.

Председник већа: Изволите колегинице.

Адвокат Марина Кљајић: Госпођо Зухра ја бих Вас само замолила, вратићу Вас мало у моменат када се издвајају Незир, Омер и Хусо, Ви стојите и то посматрате.

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Адвокат Марина Кљајић: Можете ли навести још неког за кога мислите да је, или знате да је, посматрао читав тај догађај?

Сведок Зухра Салкић: Па било је нас доста, сада не могу навести баш оно конкретно...

Адвокат Марина Кљајић: Кога се сећате да је још био ту присутан?

Сведок Зухра Салкић: Па била моја сестра, била ми је још, била ми је јетрва, било нас је ту, мислим јетрве су ми обадвије умрле.

Адвокат Марина Кљајић: Само замолила би Вас ако је неко од њих жив, да га споменете именом и презименом....

Сведок Зухра Салкић: Па ја нису живе ми двије јетрве те од Хусе жена и од Незира, оне су умрле.

Адвокат Марина Кљајић: Добро.

Сведок Зухра Салкић: А сестра је моја била овде, она је свједочила Зумра која је била ту исто на том мјесту и било је још жена али их не могу сада оно знаш.

Адвокат Марина Кљајић: Не можете да се сетите, а и замолила бих Вас још једно када описујете тог војника са црвеном марамом, кажете то никада нећете заборавити, црвену мараму, да ли се још сећате нечега у вези његовог изгледа, отприлике године, висина...

Сведок Зухра Салкић: Па године, он је био млађи, јер спомињао је своју дјевојку и по том могу да знам да је био млађи и да је оно знаш колико је имао година тачно да ли 20 да ли 25, то нисам сигурна знаш, мислим онако је био...

Председник већа: Мислим да тежина отприлике тако...

Сведок Зухра Салкић: Ја онако оно...

Адвокат Марина Кљајић: Да, да, отприлике како бисте га проценили по грађи? Је ли био висок, средње грађе?

Сведок Зухра Салкић: Мало је био ко ширац, ко оно мало нижи и оно није баш право висок, али није, ето тако...

Адвокат Марина Кљајић: Значи мало нижи и крупнији?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Адвокат Марина Кљајић: Е у реду, хвала Вам, нема више питања.

Председник већа: Пре него што Вас препустим браниоцу, Салкић Амир и Салкић Мемсур јесу ли живи они?

Сведок Зухра Салкић: Па јесу они живи.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Бранилац оптуженог Ненад Петрушић.

Председник већа: Не знам да ли Вам је, није згодно да седите иза леђа, то ми се мало не свиђа. Да Ви пређете овде, како то да изведемо а да.... Хоћете Ви за пулт?

Адвокат Ненад Петрушић: Није, није проблем, мислим немам...

Председник већа: Је ли Вама смета да Вам адвокат буде иза леђа?

Сведок Зухра Салкић: Не смета, само он нека прича шта год.

Председник већа: Је ли Вама смета?

Адвокат Ненад Петрушић: Не, не.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо Ви сте дали изјаву државним органима Босне и Херцеговине, односно представницима СИП-е као што је то рекао и председник већа, 30.11.2010. године, да ли се сећате тога?

Сведок Зухра Салкић: Сјећам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је са Вама приликом давања, односно истог дана дала изјаву и Ваша сестра Зумра?

Сведок Зухра Салкић: Јесте, јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте?

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте изјаву дали истом лицу?

Сведок Зухра Салкић: Ја мислим да јесмо.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте изјаве давали одвојено или сте били заједно у истој просторији, док је једна давала, друга је била присутна?

Сведок Зухра Салкић: Па јесте, јесмо биле присутне, тај је човјек био ту заједно смо, она је прво, једна смо..., прва причала, не могу се сада сјетити да ли ја прва, да ли она, вјерујте то.

Адвокат Ненад Петрушић: Док сте Ви били присутни, односно док је Ваша...

Председник већа: Извињавам се само, дакле у истој просторији сте били?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Док је једна давала Ви сте били присутни, или обрнуто?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Изјаву је давала Ваша сестра, а Ви сте били присутни ту у тој просторији у којој је она давала изјаву, је ли тако?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та изјава дата у месту, у месту званом Чакловић?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја, јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете нам рећи која је то зграда, у којој згради сте дали изјаву?

Сведок Зухра Салкић: То је била кућа.

Адвокат Ненад Петрушић: Чија је то кућа била?

Сведок Зухра Салкић: Зумрина.

Адвокат Ненад Петрушић: И Ви сте били у Зумриној кући приликом давања изјаве?

Сведок Зухра Салкић: Ја, јесам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та изјава снимана?

Сведок Зухра Салкић: Није.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та изјава куцана на неку машину, неки лап топ, компјутер, можете нам рећи нешто како је узета изјава?

Сведок Зухра Салкић: Па ми смо причале, они да ли су писали не знам ни ја, да се сјетим да ли су штампали на нешто, не знам, не могу се сјетити.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли се сећате када сте Ви потписали ту изјаву?

Сведок Зухра Салкић: Не знам, не знам прошло је времена доста, не знам. Нисам знала ни да ћу доћи овде, до овога да ће доћи па да пишем, да памтим.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо, да ли сте ту изјаву потписали тад када сте завршили са њеним давањем?

Сведок Зухра Салкић: Јесмо.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте ту изјаву прочитали?

Сведок Зухра Салкић: Ја мислим да су прочитали када су нам написали, када су то...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли су Вам ту изјаву ту тад тај дан када сте Ви завршили одштампали и дали у овој форми, да ли треба да Вам предочим ту изјаву коју сте Ви потписали?

Председник већа: Ево нека погледа како изгледа изјава. Покажите. Покажите када сте ту.

Адвокат Ненад Петрушић: Ево то је Ваша изјава..

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Јесте видели да је тако изгледала Ваша изјава као што сада?

Сведок Зухра Салкић: Не знам.

Председник већа: Само се извињавам због записника, дакле Ви предочавате овај записник пред Министарством сигурности Државне агенције за истраге и заштиту Центра за истраживање ратних злочина од 30. новембра 2010. године?

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте.

Председник већа: Је ли то та изјава која Вам је читана и коју сте потписали, да ли се сећате?

Сведок Зухра Салкић: Јесам.

Председник већа: Тако је изгледала, тако одштампано, откуцано? Да ли се сећате?

Сведок Зухра Салкић: Не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Где је тај Ејуп Зукић који је од Вас узео изјаву, где је од одштампао ову изјаву?

Сведок Зухра Салкић: Не знам ја.

Адвокат Ненад Петрушић: Је ли у Вашој кући?

Сведок Зухра Салкић: Није у мојој кући, у Зумриној.

Адвокат Ненад Петрушић: А је ли у Зумриној кући одштампао?

Сведок Зухра Салкић: Па не могу Вам рећи да ли је штампао, да ли је писао, не знам, нисам сигурна, нешто се не сјећам, углавном знам да је писао, да ли је штампао, да ли је писао, не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Шта сте Ви потписали у Зумриној кући?

Сведок Зухра Салкић: Оно што сам дала изјаву.

Адвокат Ненад Петрушић: Је ли то био...

Сведок Зухра Салкић: Коју сам дала изјаву то сам и потписала.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је ово изјава коју Вам ја сада предочавам, Ви сте потписали у Зумриној кући?

Сведок Зухра Салкић: Нормално.

Адвокат Ненад Петрушић: Ја Вас питам како је та изјава одштампана?

Председник већа: Је ли било машина за штампање ту, је ли неко донео то у Зумрину кућу?

Сведок Зухра Салкић: Не сећам се.

Адвокат Ненад Петрушић: Електронски потпис па је скенирано то, али у шта...

Председник већа: Да ли се сећате тих детаља, мислим да Вас што.... Не знам нека погледа, што каже колегиница, нека погледа цео тај записник па нека можда јој нешто помогне.... То је записник о Вашем испитивању.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Е јесу ли то Ваши потписи доле?

Сведок Зухра Салкић: Јесу.

Председник већа: А да ли се сећате да сте баш такав записник видели тако откуцан у том смислу? Да ли је записник куцан тада или је руком писан када сте давали

изјаве? Да ли се сећате? Можете и друге наочаре. Јел` тако изгледао тај папир који сте потписали?

Сведок Зухра Салкић: Ја мислим да јесте. Јесте.

Председник већа: Е сад, да ли се сећате јел` прво руком писано па је куцано или је одмах куцано док сте ви говорили?

Сведок Зухра Салкић: Он је писао и онда је узо и овај..., куцо.

Председник већа: А прво је писао?

Сведок Зухра Салкић: Тај што нам је узимо изјаве.

Председник већа: Прво је писао па је куцао?

Сведок Зухра Салкић: Ја, после опет што му није било јасно ми смо говорили јел` ово јел` оно и тако смо то ...

Председник већа: А јесте говорили у исто време Ви и сестра или?

Сведок Зухра Салкић: У исто време, ја завршим она, после њу пита и тако, она што је видла и што је запамтила она је причала, можда нисмо све заједно неке детаље, јер она је имала жена дјецу борила се око дјеце ситне, знаш, и тако ...

Председник већа: Дакле ви сте наизменично одговарали на питања?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја, ја, ја. Она за себе, ја за себе, на пример што сам ја видла, што сам ја преживела, знаш.

Председник већа: Да, али јел` причала једна па кад заврши цео исказ почне друга или сте се онако убацивале...

Сведок Зухра Салкић: Не, не, не, она, па ја, или ја сам прва па онда она, тако ето.

Председник већа: Али комплетан исказ завршите?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја, ја.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо још ми нисте дали одговор на, кад је штампана ова изјава и дата вама на потпис?

Сведок Зухра Салкић: Знате шта ...

Председник већа: Да ли се сећа.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли зна.

Сведок Зухра Салкић: Ја не знам тај датум, нисам, не могу то да се присјетим, то да вам будем...

Адвокат Ненад Петрушић: Добро. Да ли ви можете рећи, можете ли објаснити да је Ваша изјава практично од параграфа 9, Зумрина од параграфа 10 па до краја, могло би се рећи идентична, да су те две изјаве идентичне у погледу свих описа свих догађаја како неких одлучних чињеница тако и неких чињеница назовимо их другог реда у односу на овај догађај који се десио. Можете ли објаснити ту невероватну подударност у Вашим исказима и у склопу реченица које користите приликом давања изјава, како Ви тако Ваша сестра?

Председник већа: Можете рећи, ал` ја ћу дозволити ово питање пошто то је нешто што ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поставља се питање сведоку за радњу коју је неко други урадио, како она то сада тумачи. Откуд она то зна. Откуд она зна како је тај који је састављао изјаву поступао.

Председник већа: Али зна шта је потписивала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим прво да ли уопште зна да се оне поклапају, или то има, или је то нека њена ...

Председник већа: То је закључак браниоца који не би дозволио да ту није нешто што сам ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, наравно, али откуд то сведокиња зна.

Председник већа: Па зато и питамо да видимо да ли зна.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како може, како она то може да објасни.

Председник већа: Ајте ја ћу да... али дозволићу питање али ћу га ја мало преформулисати. Да ли знате да исказ Ваш и Ваше сестре, нећу рећи идентичан, али је скоро идентичан. Да ли Ви то знате? Ви кажете да сте присуствовали исказима једна друге.

Сведок Зухра Салкић: Па добро ја, могуће да су, она је била ту смо ми биле заједно, само могуће нека стварчица да је она видла нешто а да је нешто нисам, али ту смо, ту смо биле и на мјесту и из куће кад смо излазиле и све, знаш. Мислим ја мислим да је ту ...

Председник већа: У даљем делу ових питања тужилац је у праву, мислим ми имамо чиме баратамо овде и можемо да закључујемо, то не бисмо сведока даље питали на ту тему. Само могу ја једном да се убацим кад смо ту. Кад сте већ били заједно и давали изјаве да ли сте, да ли док дајете изјаву Ви Ваша сестра ћути или вам помаже у давању изјаве и обрануто?

Сведок Зухра Салкић: Па добро, ја шутим док она да видим шта ће она да каже и како и то, и слаже ли се то да ли је мислим неке ствари, ал` претежно је то тако све.

Члан већа судија Вера Вукотић: Добар дан. Интересује ме само ово, кад сте потписивали ту изјаву коју сте дали, да ли је та изјава била писана руком, да ли се сећате, или је била штампана?

Председник већа: Ту коју сте потписали.

Члан већа судија Вера Вукотић: Коју сте потписали.

Сведок Зухра Салкић: Па ја, али он, мислим да је он њу одштампо.

Члан већа судија Вера Вукотић: Да је одштампа. А где, је ли имао ту кући ...

Сведок Зухра Салкић: Имо ону...

Члан већа судија Вера Вукотић: Машину или шта?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Члан већа судија Вера Вукотић: Јел` куцао на машини?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Члан већа судија Вера Вукотић: Па је онда извукао само папир.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Члан већа судија Вера Вукотић: Хвала.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви кажете да сте били заједно са Вашом сестром приликом давања изјаве, па је мало причала она, мало причали Ви. По овим записницима од 30.11.2010. године како за вас се каже да сте изјаву дали од 13 сати 45 минута до 16 сати и 10 минута. За Вашу сестру се тврди односно службено лице које је узимало ту изјаву, тврди да је изјаву давало у времену од 11 сати и 30 минута до 13 сати чини ми се и 15 минута. Имате ли објашњење за разлику, за Вашу тврдњу да сте заједно давали изјаву и у овом акту у изјавама односно у назначеном времену у изјавама кад сте исте давали?

Председник већа: Браниоче за објашњење не можемо, него сте Ви предочили временске одреднице у записницима ...

Адвокат Ненад Петрушић: Да.

Председник већа: И можемо да је питамо да и поред тога тврди да су у исто време давали изјаву.

Сведок Зухра Салкић: Па јесмо давале ту кажем ти испита он њу, па онда испита мене и тако ето, ту смо биле и колко је времена прошло ја не могу се сад сјетити колико сам ја била ту, колико сам ја причала, мислим ...

Адвокат Ненад Петрушић: Хоћете рећи наизменично испитује њу, па вас.

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја, али је претежно тако слично у свему, мислим шта смо доживеле.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо можете рећи кад је, рекли сте да је овај догађај коме сте присуствовали из 09. маја `92. године, можете рећи кад је дошло до напада на Глогово, или оружаних сукоба у Глогови?

Сведок Зухра Салкић: Дошло то јутро, ујутру су дошли на Глогову, тенкови су прошли цестом на Глогову, кад су Глогову попалили и побили горе онда су се вратили на Хранчу.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је то било 09.-тог тај напад на Глогову и на Хранчу ...

Сведок Зухра Салкић: Јесте и на Глогову и на Хранчу тај дан је било.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли имате сазнања да је до напада дошло односно до оружаних сукоба дошло нешто раније, неки дан раније?

Сведок Зухра Салкић: Јесте било, на друго село прије је било.

Адвокат Ненад Петрушић: Које село?

Сведок Зухра Салкић: То су Рамићи, Хранча исто ал` зову се Рамићи, они су исто тако...

Адвокат Ненад Петрушић: А колико је Хранча од Рамића удаљена?

Сведок Зухра Салкић: Па није далеко, то је све једно само засеоци се зову тако.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли ћете се сложити са мном да је напад, односно оружани сукоби да су се на том подручју десили 03. маја?

Сведок Зухра Салкић: 03. маја тачно.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли ћете се онда сложити да је и напад на Ваше село односно оружани сукоб био 03. маја?

Сведок Зухра Салкић: Није, него су они ишли цестом тенковима и пуцали по кућама, ал` тај дан нису нас.

Адвокат Ненад Петрушић: Кад су се мушкарци из Вашег села повукли из кућа и отишли у оближње шуме?

Сведок Зухра Салкић: Ај, кад су се повукли, мјесец дана смо се крили нисмо смјели да будемо у кућама.

Адвокат Ненад Петрушић: У овом, у овим Вашим изјавама односно у овој Вашој изјави коју сте дали 30.11. ...

Председник већа: Јел` вам добро? Ја мислим да направимо паузу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хоћете мало воде?

Сведок Зухра Салкић: Мало воде само.

Председник већа: Хоћете воде и паузу или само воде?

Сведок Зухра Салкић: Мало воде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хоћете и шећер и воду или само воду ...

Сведок Зухра Салкић: Мало воде само.

Председник већа: Пустите мене да будем домаћин тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, извините, извините.

Председник већа: Да. Хоћете шећер и воду?

Сведок Зухра Салкић: Воде мало, не мора шећера.

Председник већа: Добро. Хоћете паузу да направимо, слободно кажите?

Сведок Зухра Салкић: Не мора само воде мало, да се што прије заврши не могу више.

Председник већа: Добро, добро. Хоћете да сачекамо воду или да наставите док стигне вода?

Сведок Зухра Салкић: Нек прича он.

Председник већа: Причајте Ви.

Адвокат Ненад Петрушић: У ранијој овој изјави нисте говорили да је тај момак који је био са црвеном марамом сео у аутомобил, пио пиво, пустио музику ...

Сведок Зухра Салкић: А добро, нисам се ја можда могла сјетити тих ствари свију ал` ја знам да је то тако било, а сад ви ако оћете уважите ако нећете шта ћу ја, ја не могу, ако није тачно онда не мора ни бити. Ето њега ту нека каже јел` тако. Слободно нека рекне ако није тако, ако има срца и душу.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви њега препознајете овде као лице које је било тај дан у

Сведок Зухра Салкић: Не знам ја дал` ћу га препознати јер он је био млађи човек, момак.

Адвокат Ненад Петрушић: Па кажете ето га ту.

Сведок Зухра Салкић: Па ја, подсећам се да је ту негде мислим.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесу вама давали фотографије да препознате то лице?

Сведок Зухра Салкић: Нису.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та марама коју је ...

Председник већа: Браниоче ја се извињавам, ако сте већ на том терену па кад сте то питали, па предочите овај ...

Адвокат Ненад Петрушић: Не, ја то нећу, ја у начелу се противим том начину предочавања...

Председник већа: Добро, добро, у реду. Онда ћемо ми.

Адвокат Ненад Петрушић:... ја сам само питао да ли је ...

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та марама коју је тај војник имао преко главе прекривала и његову косу?

Сведок Зухра Салкић: Јесте. Овако је свезо.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је ишта интересантно карактеристично било на том младићу у смислу неких, можда неки ожиљак на лицу, младеж, брада, бркови?

Сведок Зухра Салкић: Нисам ја то видла, нису били бркови, нису, ни брада није, он је био обријан.

Адвокат Ненад Петрушић: Којим возилом је дошао, које боје је возило било?

Сведок Зухра Салкић: Црвено, само не знам која је марка.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је на том возилу била нека апликација, неки натпис, нека фотографија?

Сведок Зухра Салкић: Нисам то гледала, нисам то загледала, јер нисам имала храбрости да гледам у неке детаље ако вјерујете.

Адвокат Ненад Петрушић: Нисте видели возило ал` сте видели....

Сведок Зухра Салкић: Видла сам возило.

Адвокат Ненад Петрушић:детаље на њему, детаље у смислу мараме.

Сведок Зухра Салкић: Видла сам возило, црвено возило било, то сам видла.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви такође у Вашој изјави кад говорите о страдању Мује Шећировића кажете: „Видела сам једног војника како испуца метак из пушке и уби Катиног мужа“

Сведок Зухра Салкић: Нисам ...

Адвокат Ненад Петрушић: Само мало, „...Тај војник је био у непосредној близини код Мује и из пушке испуцао метак и убио га, након чега је Мујо пао на бок. Не знам да ли је тај војник био у нашем аутобусу или неки други војник да је био напољу па га је убио и то нисам видела“. Данас нам овде говорите...

Сведок Зухра Салкић: Није ...

Адвокат Ненад Петрушић:да је тај војник управо тај војник са црвеном марамом.

Председник већа: И да нисте видели да га је убио.

Сведок Зухра Салкић: Мало сте ме ту збунили, сачекај. Ни један није војник изишо из аутобуса да га убије, три су војника била. Ни један нису, не могу казати криво. Нисам видла ни да је тај војник убио Мују него сам чула од друге да је тај војник дошо с колима и да је убио Мују, да будемо јасни.

Председник већа: Пита вас бранилац зато што сте у овом исказу, у овом који смо мало пре помињали рекли „Видјела сам једног војника како испуца метак из пушке....

Сведок Зухра Салкић: Нисам ја то видла да је испуцао него сам чула кад је рафал испалио и убио тог човека, ал` нисам видла ни Мује, него сам видла кад је ишо према аутобусу, јер не видим ја сад ...

Председник већа: Знате што вас то питамо, зато што то стоји на записнику који сте Ви потписали.

Сведок Зухра Салкић: Па добро ја, сад мислим не могу се можда...

Председник већа: Добро. Јел` из оног записника произилази да сте видели, а данас кажете да нисте него да сте чули ту њихов разговор и рафал.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Зато вас питам.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Постоји разлика знате.

Сведок Зухра Салкић: Па добро, ја разлика постоји, ал` ...

Председник већа: Добро. Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Колико је било дечака, или младића, који су пренели ова три тела кад су убијена у ...

Сведок Зухра Салкић: Два, два. Био Амир и Менсур. То су били син ...

Адвокат Ненад Петрушић: Где су их они пренели?

Сведок Зухра Салкић: Овако било мало канала пренјели га и ту је хладњача била и ту су их превукли и остали су ту и данас данле их нема никад.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви сигурни да је то било код хладњаче или код камиона да су пренети, или у канал да су пренети?

Сведок Зухра Салкић: Они су свучени у канал ту је хладњача одма паркирана.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле свучени су у канал.

Сведок Зухра Салкић: Ја. И ту је хладњача одма код тога ето ...

Адвокат Ненад Петрушић: Ту је нешто ново, зато, овај ...

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Један од сведока, једна од сведокиња овде тврди да је како је она навела било четворо ђеце и да су их пренели иза камиона.

Сведок Зухра Салкић: Ја сам само, ја сам чула да су двоје дјече а да ли је још које тамо прешло ја не знам, нисам смјела ни да гледам. А знам после наиђу, привуко га је Амир и онај Менсур што је, Омеров син.

Адвокат Ненад Петрушић: Кад је Хусо, ај` да употребим тај израз „преклан“ је ли он био још жив или је већ био мртав ...

Сведок Зухра Салкић: Тако је реко онај војник који је дошо од њега, нисам ја била тамо ни видла, него је војник дошо и виче овај један није добро изабрао, он је опсово њему мајку и каже - што га нисам закло прије, значи отишо је према њему и закло га, ја нисам видла да га је прекло него сам видела нож крвав носи и брише о траву.

Адвокат Ненад Петрушић: Нисте видели да га је он закло?

Сведок Зухра Салкић: Нисам ја видла, па он јашта је није нико други, ја сам видела кад је отишо...

Адвокат Ненад Петрушић: Па јесте видели или нисте?

Сведок Зухра Салкић: Нисам видла кад га је закло...

Председник већа: Рекла је да није.

Сведок Зухра Салкић:Ал` сам видла кад је ишо од њега брише нож крвав, значи ко га је закло, он, он је држо нож.

Адвокат Ненад Петрушић: Раније у исказу нисте помињали ни возача Јефту.

Сведок Зухра Салкић: Нисам помињала али знам да је тај човјек, а нисам га помињала ајде контам шта ћу њега помињати дошо аутобус да нас вози и ето.

Адвокат Ненад Петрушић: Ништа судија, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да кренемо сад од овог последњег, а што сте данас поменули Јефту?

Сведок Зухра Салкић: Па зато што знам да је он после био, ал` ето нисам га поменула ал` знам да је он био у том аутобусу, да нас је возио, да је човјек стварно изненадио се кад нас је видео у том аутобусу.

Председник већа: Добро. Након што сте тада испитани Ви и сестра како сте већ објаснили у кући сестре, потписали сте записник, да ли сте добили примерак тог записника?

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Председник већа: Нисте.

Сведок Зухра Салкић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте икада имали прилике да видите тај записник након тога, након потписивања?

Сведок Зухра Салкић: Ја мислим да јесмо.

Председник већа: Кад и како?

Сведок Зухра Салкић: Па кад су нас позвали да идемо да сведочимо...

Председник већа: Где, овде?

Сведок Зухра Салкић: Ја, кад су нас позвали овде да сведочимо, ја мислим да су нам показали тај записник.

Председник већа: Показали, или дали или ...

Сведок Зухра Салкић: Нису нам дали, само показали да смо ми ту добили ту изјаву и да смо, да су добили они изјаву ту да идемо на суд.

Председник већа: А да ли сте ви Вашу изјаву видели, Вашу коју сте дали коју вам је малопре и бранилац предочио, коју сте тада давали у кући Ваше сестре?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Јесте читали?

Сведок Зухра Салкић: Јесам.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли се сећате Салкић Џемала и Салкић Хамеда везано за црвени ауто том приликом, јел` се сећате тога?

Сведок Зухра Салкић: Сјећам.

Председник већа: Шта је било то ко је коме рекао где да седне, ко је кога где одвезо?

Сведок Зухра Салкић: Они су сјели у то ауто црвено

Председник већа: Ко они? Џемал и Хамед.

Сведок Зухра Салкић: Хамед и Џемал.

Председник већа: Добро.

Сведок Зухра Салкић: Одвезени су ...

Председник већа: Ко, јел` тај исти са црвеном марамом?

Сведок Зухра Салкић: Јесте, јесте.

Председник већа: Добро. Где их је одвезо?

Сведок Зухра Салкић: Одвезо их према Коњиц пољу, а ђе су их побили ја не знам, ђе их је побио ја не знам.

Председник већа: А где је шума Гај? Шума Гај, тако то каже чини ми се Нермин? Јел` постоји шума Гај?

Сведок Зухра Салкић: Гај?

Председник већа: Да. Салкић Нермин каже да су одвежени у, не одвежени него одвежен у шуму Гај и то само Хамед не помиње Џемала, зато вас то питам.

Сведок Зухра Салкић: Ја не знам ко је то даво ту изјаву, ја знам да су они заједно одвезени и да њих нема, да су побијени ту, јер су и други, народ онај што је касније долазио за нама видли их мртве, крај пута.

Председник већа: Добро. Како је дошло до тога да Амир и Мемсур склоне тела у канал, јел` им неко ...?

Сведок Зухра Салкић: Па наредили им, наредили ...

Председник већа: Наредили.

Сведок Зухра Салкић: Па нормално.

Председник већа: Добро. Салкић Нермин каже одвели нас иза камиона нас добровољце он каже да су их питали ко ће бити добровољац да склони тела, то каже...

Сведок Зухра Салкић: Могу ...

Председник већа: Да ја завршим са слушајте ме па ћете рећи. Он тако каже добровољци и то, дакле Салкић Нермин, Салкић Менсур и Елвир Ранић. Дакле он не каже наредили него да су их позвали и помиње и нека друга лица да су носила тело. Слично питање браниоца.

Сведок Зухра Салкић: Ја не знам за то.

Председник већа: Јел` се ви сећате да су им наредили?

Сведок Зухра Салкић: Не знам ја, не знам ја за те момке да су њима наређено.

Председник већа: Добро. А јесте чули да су им наредили?

Сведок Зухра Салкић: А чула сам за ове да су ова дјеца свукла...

Председник већа: Амир и Мемсур.

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Чули сте, чули сте тада кад сте били ту, или сте чули од других?

Сведок Зухра Салкић: Ту, ту, ту.

Председник већа: Или сте чули својим ушима тамо кад сте били.

Сведок Зухра Салкић: Јесте.

Председник већа: Односно видели.

Сведок Зухра Салкић: Нису били далеко од нас.

Председник већа: Јесу им наредили или су тражили ...

Сведок Зухра Салкић: Наредили, наредили.

Председник већа: Како, како су то извели?

Сведок Зухра Салкић: Ајде сад свуците их, ајде. Како, лијепо.

Председник већа: Салкић Нермин опет он каже пита ли су има ли добровољаца па смо се ми јавили. Каже Нермин јавио сам се ја као и Салкић Менсур и Елвир Ранић. Добро.

Сведок Зухра Салкић: Море бити да су они тако ...

Председник већа: То сам Вас питао, нећу поново, само кажем шта каже Салкић Нермин.

Сведок Зухра Салкић: Ја њега нисам ни видела, ето сви смо заједно били, њега нисам ни видла, јер не можеш ти све гледати, стра је то.

Председник већа: Добро. Један војник је имао ту црвену мараму, а да ли је то био, пошто сте помињали два војника, тај други војник јел` био интересантан по нечему?

Сведок Зухра Салкић: Који ...

Председник већа: Са њим у друштву, јел` био још неки војник?

Сведок Зухра Салкић: Па то је војник што је реко да је овај живи, а не знам ни ко је ни шта је, нисам ја, не знам више никога. Никога ја више не знам. Ту је био стра, ту је била страхота.

Председник већа: Кажите ми, бранилац има принципијелну примедбу на оно што ћу вас ја питати али то смо мислим до сада, свако је на свом становишту везано за то питање, малопре сте одговорили браниоцу да нисте вршили никаква препознавања када сте давали Вашу изјаву, да ли су вам показиване неке фотографије неких лица, да ли се тога сећате?

Сведок Зухра Салкић: Па јесу показивали, ал` ја нисам могла ту на тим фотографијама познат.

Председник већа: Никога да препознате.

Сведок Зухра Салкић: На фотографијама нисам могла познат.

Председник већа: Мислим ми имамо те фотографије, али сад нема сврхе да вам показујемо кад сте ви већ ...

Сведок Зухра Салкић: Па добро морете ми показати опет ал` некако ми...

Председник већа: Шта? Шта вам некако?

Сведок Зухра Салкић: Фотографије те и сад оне које су биле тамо кад је то било то је сасвим другчије, ал` ипак, момак је био мало црн, буцкаст, нижи, оно ширац, у том моменту што сам ја могла мало видети, ја нисам пуно то ни загледала.

Председник већа: Добро. То сте и тада рекли - не бих могла препознати, не могу никога препознати везано за ове фотографије које су вам тада показане.

Сведок Зухра Салкић: Нормално.

Председник већа: Тужиоче неких нових питања можда у међувремену, допунских? Не морате, само питам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, немам. Нећу ни да коментаришем.

Председник већа: Немате сад. Колегинице, не, не. А да ли сад у судници неког препознајете?

Сведок Зухра Салкић: Молим?

Председник већа: Ево ушли сте можда сте погледали ко је ту, ево све нас, додуше нас сте највише гледали.

Сведок Зухра Салкић: Не знам, шта је с овим младићем?

Председник већа: Добро, он седи на месту које је... мислим, да. И после толико година. Добро.

Сведок Зухра Салкић: Можда би он могао бити.

Председник већа:

Констатује се да сведок изјављује, показује на оптуженог и каже „можда би он могао бити“.

Али тада сте имали фотографије које су сачињене у време када је он односно одговарају оном добу када сте Ви њега и видели и тада нисте могли да га препознате, знате, зато вас питам.

Сведок Зухра Салкић: Мени се чини богме да је то то, сад ал` ...

Председник већа: А сигурно да он више не изгледа исто као тада што је изгледао.

Сведок Зухра Салкић: Не изгледа, он је мало сад старији, можда је мало... Јер немере он изгледат сад ко онда кад је имо можда 20-25 година, јел` толко имо не знам ни ја.

Председник већа:

Констатује се да се сведоку предочавају фотографије које се налазе у списима предмета на странама 179/28 и 180/28, а које се налазе у списима предмета након њеног исказа који је дат пред Државном агенцијом за истраге и заштиту од 30. новембра 2010. године.

Ево погледајте, ставите оне друге наочаре. Прегледајте их све, мада видите доле Ваш потпис Ви сте то гледали већ својевремено, ал` ајте да то урадимо још једном. Окрените имате и на другој страни.

Сведок Зухра Салкић: Аха. Ја мислим да би требало бити овај у ролки. Мислим.

Председник већа: Која страна, који? Пустите на документ...

Режија укључите документ камеру молим вас.

Сведок Зухра Салкић: Мислим нисам сигурна ал` ...

Председник већа: Ово је прва страна, окрените и другу. Ово је друга страна. На кога сте рекли, указали и рекли сте могао би бити тај? Реците који ред и с које стране.

Сведок Зухра Салкић: Други ред.

Председник већа: Који лево или десно?

Сведок Зухра Салкић: Лево.

Председник већа:

Констатује се да сведок указује да у другом реду са леве стране на фотографијама на страни 180/28 ...

Сведок Зухра Салкић: Нисам сигурна ал` би рекла да је.

Председник већа: се налази особа која би могла бити та. Која та, са црвеном марамом која је

Сведок Зухра Салкић: Да, са црвеном марамом.

Председник већа: Која је са црвеном марамом. Добро. Ја сад морам да вас питам, то су исте фотографије... Јел` ме слушате?

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Исте те фотографије које вам сада показујем су вама показане тада 30. новембра 2010. године и тада сте изјавили „Не бих могла препознати прошло је пуно времена, показују ми се фотографије на страни један б, на страни другој б, никог не могу препознати“. Како сад ...

Сведок Зухра Салкић: То су они написали, они су показивали мореш ли познат овог, мореш оног, ту је било...

Председник већа: Јел` сте могли тада да препознате?

Сведок Зухра Салкић: Нисам могла баш оно.

Председник већа: А тада сте били мало млађи, немојте да се љутите.

Сведок Зухра Салкић: Па јесмо били млађи, али знаш како кад се ...

Председник већа: Да ли сте ове фотографије, дакле сећате се да су вам показиване тада-

Сведок Зухра Салкић: Ја.

Председник већа: Сад смо их ми вама показали. Да ли сте у међувремену видели ове фотографије?

Сведок Зухра Салкић: Јесам ја виђала ал` да ли је овако било ја не знам, ал` мени сад личи оно ...

Председник већа: Да ли сте у међувремену, моје питање, видели фотографије, од тада од кад сте давали изјаву до дана данашњег?

Сведок Зухра Салкић: Нисам више ...

Председник већа: Да ли вам је неко показивао фотографије?

Сведок Зухра Салкић: Нисам више, нисам више како тад.

Председник већа: Добро. И да не будем превише истрајан да кажем, дакле још једном како тада нисте могли...

Сведок Зухра Салкић: Па нисам ето, шта ја знам, дал` сам, не знам како да вам објасним ето. И сада ако није нек није ал`...

Председник већа: Ако није нек није. Добро.

Сведок Зухра Салкић: Јел` тако шта ћу.

Председник већа: Добро. Режија документ камеру искључите. Има ли после овога питања неких? Нема. Хоћете принципијелно примедбу ...

Адвокат Ненад Петрушић: Примедбу.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Мада сам изрекао пре али приговарам овом начину предочавања и узгред само једно питање. Да ли сте Ви разговарали са Вашом сестром о њеном сведочењу овде у суду, са Вашом сестром?

Сведок Зухра Салкић: У суду, нисам, нисам, ништа ми није говорила. Нисмо ни близу, али није ми ништа говорила, јер је и она била потрешена, виче шути само једва сам чекала да изиђем јер сам, оно ...

Адвокат Ненад Петрушић: А нисте је ни видели од тад?

Сведок Зухра Салкић: Није ми ништа причала, видла сам је једном ал` ми није ништа причала о том, како је било у судници, како је та ...

Адвокат Ненад Петрушић: Добро.

Сведок Зухра Салкић: Е, вјерујете.

Председник већа: Имате Ви питања? Немате. Добро. Оптужени дакле нема питања.

Да ли имате неких... Ви сте дошли са, са Рамом сте дошли јел` тако?

Сведок Зухра Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Е добро. Јел` има нешто што нам нисте рекли... Само још једну ствар да вас питам. Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног коме се суди и да ли истичете имовинско-правни захтев?

Сведок Зухра Салкић: Молим, да ли...?

Председник већа: Да ли се придружујете кривичном гоњењу уз тужиоца, да тај неко, да ли желите да тај неко буде оглашен кривим буде осуђени и да ли тражите неку накнаду штете?

Сведок Зухра Салкић: Не знам шта да вам кажем господине судија.

Председник већа: Можете рећи да, а можете рећи и не. Јесте Ви разговарали колегинице са њом овде?

Сведок Зухра Салкић: За шта ...

Председник већа: Да ли тражите да он буде осуђен, ако се испостави да је крив?

Сведок Зухра Салкић: Ако је заслужио да буде осуђен ако га, мислим све ћете ви то...

Председник већа: Да, добро.

Сведок Зухра Салкић: Мислим, нек буде свако ко је год ...

Председник већа: Добро.

Придружује се кривичном гоњењу окривљеног.

Да ли тражите неку накнаду штете? Не морате да определите колика је, не морате да кажете сад уопште, можете да кажете не могу сад да се изјасним или већ како хоћете.

Сведок Зухра Салкић: Нормално. Не могу сад да се изјасним..

Председник већа: А о имовинско-правном захтеву не може сад да се изјасни.

То је то. Да вас не мучимо више.

Сведок Зухра Салкић: Хвала и вама, да будете живи и здрави кад сам ово преживела.

Председник већа: Дајте нам и Раму. Узмите јој Ви, дајте да се не враћа. Торбу сте заборавили само.

И Раму зовите. Добар дан Рамо.

Испитивање сведока САЛКИЋ РАМЕ

Сведок Рамо Салкић: Добар дан.

Председник већа: Дакле сведок Салкић Рамо.

Идентитет утврђен увидом у личну карту број 810T00KKE издату од стране БиХ, ЈМБГ 1703960181357. Име оца?

Сведок Рамо Салкић: Хусо.

Председник већа: Мајка?

Сведок Рамо Салкић: Хатица.

Председник већа: Добро. Рођени сте када и где?

Сведок Рамо Салкић: Молим?

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Рамо Салкић: Ааа, рођен `60. Хранча, Братунац. 17.03.`60.

Председник већа: Добро.

Дакле са личним подацима као на записнику од 02.12.2010. године, без измена.

Да ли сте у сродству или у завади са оптуженим? Несродан, није у завади.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате цео текст.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Рамо Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Знате што сте овде?

Сведок Рамо Салкић: Знам.

Председник већа: Ајте, пре тога да ли се сећате неке Ваше изјаве коју сте дали пред Државном агенцијом за истраге и заштиту у центру за истраживање ратних злочина од 02.12.2010. године.

Сведок Рамо Салкић: Па сјећам се ...

Председник већа: И да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок Рамо Салкић: Остајем.

Председник већа: Добро. Ајте нам у кратко чега се сјећате.

Сведок Рамо Салкић: Па ево сјећам се кад ми матер то причала пошто је она ту била, ја сам то од ње чуо, ништа ја ту нисам фала богу...

Председник већа: Добро.

Сведок Рамо Салкић: Па кад је оно паљено село 09.05.`92. у Ранчи горе, кад је народ сав протјеран одозго према Реповцу доле, када су пофатили..., ту је било како је мени мати причала тројица људи Хуса, Омер и Незир.

Председник већа: И?

Сведок Рамо Салкић: И ова су, наишла су кола каже једна црвена бијела из правца Кравице према Братунцу, стали су ту. Изашо је један каже момак са повезом црвеним шта ја знам, трака нека шта ја знам, и каже вас тројица дођите вамо. Ту нека хладњача нешто је било, шлепер не знам шта је било, ту близу. Ту је побио, и ваљда убили оца он је био хоца, испала амајлија из џепа...

Председник већа: Хуси, јел` тако?

Сведок Рамо Салкић: Ја. И пито је неке жене шта која је ово књига, он каже био хоџа. Каже што га уби вако, што га не закла одма, пришо и преклао га.

Председник већа: То вам све мајка прича?

Сведок Рамо Салкић: Ја, све мајка. Ето тако да, ето, само то.

Председник већа: То је то што Ви знате?

Сведок Рамо Салкић: Ништа друго.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Рамо Салкић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, немам, хвала.

Председник већа: Колегинице? Немате питања. Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Једно питање само. Да ли

Председник већа: Микрофон, искључили сте га.

Адвокат Ненад Петрушић: Да, да, да. Дал` сте Ви пријавили у матичне књиге смрт Вашег оца? Матичне књиге умрлих у Братунцу, смрт Вашег оца или знате ли ко је извршио пријаву смрти Вашег оца у матичне књиге?

Сведок Рамо Салкић: Не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Не знате ни датум кад је обављен тај акт.

Сведок Рамо Салкић: Знам, 09.05.

Адвокат Ненад Петрушић: Мајка вам је причала да је тад погинуо Ваш отац, а кад је извршена пријава смрти Вашег оца?

Председник већа: Не знате?

Сведок Рамо Салкић: Ми њега још нисмо ни нашли.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли знате да се у матичним књигама као дан смрти води 10. мај?

Председник већа: Је ли Вам познато то?

Сведок Рамо Салкић: Не.

Председник већа: Има извод из матичне књиге умрлих у коме пише 10. мај, да ли Вам је то познато? Није. Добро. Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног, дакле да ли желите да тај, уколико буде оглашен кривим, да буде и осуђен, да ли се у том смислу придружујете Тужилаштву за ратне злочине?

Сведок Рамо Салкић: Ко је год крив нека одговара. А придружујем се, придружујем се.

Председник већа: Придружује се кривичном гоњењу окривљеног. Да ли истичете имовинско правни захтев? Неку накнаду штете?

Сведок Рамо Салкић: Ма ја оца свог не може га нико платити...

Председник већа: Наравно, а да ли тражите евентуално, не морате сада одредити износ ако тражите?

Сведок Рамо Салкић: Ма тражим али није битно.

Председник већа: Истиче имовинско правни захтев који сада не може да одреди. То је све? Хвала лепо. А извињавам се, заборавили смо трошкове. Тражили сте износ од 100 евра...

Сведок Рамо Салкић: Па тако нам је узео овај човјек.

Председник већа: Да, то код нас износи 12.314,12 динара, је ли то износ који Ви тражите на име доласка, повратка и је ли то то?

Сведок Рамо Салкић: Јесте.

Председник већа: Кажите овако...

Сведок Салкић Рамо тражи да му се на име трошкова доласка и повратка исплати износ од 100 евра, односно противвредности 12.314,12 динара, а који трошкови обухватају и трошкове за сведока Салкић Зухру која је заједно са њим дошла истим превозом, је ли тако?

Сведок Рамо Салкић: Истим.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

сведоку Салкић Раму се досуђују трошкови у износу од 12.314,12 динара.

Хвала лепо, искључите микрофон. Добили сте назад Вашу личну карту. Добро. Сада морамо да решимо још једно питање, Тужилаштво је поднело предлог да се Салкић Амир и Мемсур испитају у својству сведока, Ви сте тај поднесак добили, ја рекао бих да нисам добио Ваше, очекујем да сада се изјасните јер то је нови предлог,

тужилац је образложио знате на који начин, мислило се да су страдали, али су живи, а сазнао је из исказа и тако даље, е па ме занима Ваше изјашњење по том питању.

Адвокат Ненад Петргушић: Став одбране је, одбрана се противи извођењу ових доказа, саслушања Салкић Амира и Салкић Мемсура из простог разлога јер сматрамо да се у овој фази поступка на овакав начин не може предлагати извођење ових доказа. Прво сама тврдња тужиоца БиХ да је мислио да су како каже страдали ови сведоци, не доказује и његову ајде да то назовемо ... интересовање или било шта друго да у фази истраге или преткривичног поступка који је вођен у Босни, дође до тих сведока. Он није покушао доћи до тих сведока, па да је имао сазнања да су они страдали, што би у сваком случају остало трага у предмету у виду неке службене белешке која би била сачињена да је покушао, чак и овај тако да се не може прихватити његово образложење како каже да је мислио да су ти сведоци страдали. Друго, понашање предлагање ових сведока од стране тужиоца поступајућег тужиоца, такође није прихватљиво у овој фази, јер у време писања оптужнице, припремног рочишта, и одржавања, до одржавања главног претреса тужилац је такође могао доћи до ових сведока, могао их је предложити, дакле он има сазнање у каснијој фази, а након саслушања сведокиње Салкић Зумре и он тек тад показује интересовање за саслушање ових сведока јер се ради о контрадикторности, јер се ради о потврди чињенице да ли је двоје или четворо људи преносило, односно двојица или четворица младића преносили тела ове тројице настрадалих у Хранчи, тако да мислим да је тужилац закаснио са предлагањем ових доказа. Наравно ви ћете одлучити.

Председник већа: Добро. Предлог колеге кога данас мењате је образложен, ту је, тако да је овај...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па мислим да нема потребе колико сам ја разумео, дозволићете да пошто нисам раније учествовао у предмету, али оног тренутка када је колега сазнао да су ови људи живи, тада их је и предложио.

Председник већа: Добро, тако и стоји у овом поднеску. Уреду је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада би ја искористио, ако сам ту колико сам разумео мој колега се обавезао да нам достави извадак из матичне књиге умрлих за једну од сведокиња ВС-2, е сада моје питање молбе ради....

Председник већа: Она сада како би рекао, извињавам се што Вас прекидам, ВС-2 имајући у виду да је преминула и то сада званично знамо, више нема статус како бих рекао овај заштићеног сведока, али нека буде и даље ВС-2, зато сам и питао у једном моменту да не буде забуне да нисам питао наводећи на откривање идентитета, али она је преминула нажалост и више нема тај статус. Добро, достављајте то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то је питање, да ли да Вам то иде преко строго пов. или могу сада на руке да Вам дам са предлогом...

Председник већа: Доставите Ви то уз поднесак, доставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поднесак?

Председник већа: Уз поднесак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са именом, строго пов. или?

Председник већа: Зато што док ми не добијемо ми немамо поуздано.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, онда ће бити уз строго пов.

Председник већа: А онда ми када схватимо поуздано из тог Вашег да је тако, онда статус, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала.

Председник већа: Мислим да вам кажем, ја сам сада могао да извршим увид у то и тог момента је то то, али лакше нам је да решимо, изволите колегинице.

Адвокат Марина Кљајић: Поштовано веће....

Председник већа: Само се молим Вас представите.

Адвокат Марина Кљајић: Марина Кљајић, пуномоћник оштећених. Обзиром да сам се ја у овом моменту укључила у поступак, ја бих искористила прилику да предложим да се обави медицинско вештачење заштићеног сведока ВС-1 као оштећене. Наиме, она жели да истакне имовинско правни захтев, имајући у виду одредбе ЗКП-а да она мора да га прецизира, и да понуди доказе, вештачење се указује као неопходно да би она уопште могла да овом суду приступи са једним потпуно валидним предлогом о којем би суд морао да одлучује. Имајући у виду да су изнесени и предлози за испитивање неких сведока, мислим да обављање вештачења не би утицало на одуговлачење овог поступка, наиме да не би реметило његов редовни ток, а са друге стране то би био једини начин да оштећена прибави и суду презентира оне доказе на које са друге стране и закон обавезује.

Председник већа: Само реците ми је ли ја грешим, чини ми се да је колега кога данас мењате..... Мислим да је био тај предлог, је ли тако?

Адвокат Марина Кљајић: Јесте, јесте, био је тај...

Председник већа: Само га Ви понављате сада, фактички у својству пуномоћника?

Адвокат Марина Кљајић: Тако је, њему је приговарано да је могао да га изнесе на припремном рочишту, ја нисам имала прилике да будем на том рочишту па користим ево ову прву прилику када се појављујем пред судом, да исте истакнем управо имајући у виду и обавезе оштећене према закону која жели да истакне такав захтев.

Председник већа: Добро. Хвала. Не знам да ли сте се Ви тада, изјашњавали сте се тада, добро. Ајте кажите. Ако је та тема, то смо већ чини ми се...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте тема, него је ово једно је разговор о правосуђу, правди и о законима, а друго је о људскости, сада је би о овом другом, ја

верујем да је мој колега ово прво образлагао добро, без обзира што сте Ви то одбили, али смисао нашег постојања и вас као суда и нас као тужилаца и одбране и окривљених и ове публике која је ту, је да људи из суднице изађу са осећајем да правда постоји. Тај осећај ако ви овој сведокињи која је претрпела такво зло ускратите тиме што нећете обавити вештачење, па ћете је упутити на, значи сведокињу која је под заштитом, ћете упутити да имовинско правни захтев оствари у парници, и како ће она да се појави као ВС-1, шта ће да каже ВС-1 тужи тог и тог који је ван домашаја правосуђа Босне и Херцеговине, да накнади штету. Мислим да је ово важно и видећете ако се на то одлучите, то је историјска ствар за ове просторе, а иначе је у свету то нормална ствар и све препоруке и свих оних конвенција и о организованом криминалу и о ратним злочинима, и о жртвама, упућују на то да ако је могуће да се жртва што мање малтретира, и да што мање пута говори о оном злу које се догодило, и то је смисао колико сам ја разумео овај овог предлога и зато је ту моја молба да ето ако може да Београд то уради и да покаже да му је жао.

Председник већа: Добро, хвала лепо. Само ћу потсетити да статус заштићеног сведока има онако орочен..., дакле он није до краја живота, постоји тачно до ког момента тај статус постоји везано а пропо евентуално тужбе у парници и приступања у својству заштићеног сведока у парници, то наравно неће се десити. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

Е сада да видим неке термине, моје питање сада и за тужилаштво и за све постоји термин који некако сви избегавају а слободан је, а ја морам да питам да за 20. јануар да ли неко слави, ништа заборавите онда, добро. Свети Јован, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли славите Ви?

Адвокат Ненад Петртушић: Па не славим ту славу, али нећу бити у Београду.

Председник већа: Е то је, добро. То је други разлог, ја сам мислио због Светог Јована, јер некако нам стоји тај термин празан и

Адвокат Ненад Петртушић: Не, ако ви немате други термин, то што ја нећу из приватних разлога бити ту....

Председник већа: Да ли можда колега који ће тада бити има....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако он не може, ја могу.

Председник већа: Добро. Вама није случајно слава Свети Јован? Не. Добро.

20. јануар 2017. то је петак у 09,30 наша је судница 2 те недеље, па да не узимамо малу када већ имамо резервисано за ово веће је обезбеђена судница 2, бићемо дакле у судници 2.

-20. јануар 2017. године у 09,30 судница 2.

Што се присутнима саопштава уместо позива.

Колегинице Вас не питах, Ви сте се укључили некако већ имам концепцију везано за учеснике поступка па ме слободно ако Вас случајно заборавим, Ви пошто сте се укључили накнадно, кажите извините ја, везано за славу случајно или неке обавезе тог типа. Добро.

Дакле 20. јануар 2017. године у 09,30,судница 2.

Што се присутнима саопштава уместо позива, те позив неће добијати.

Бићете благовремено обавештени о томе које ће се радње обављати.

Довршено у 11,00 часова.

Записничар

Председник већа-судија